

БЛАГОДАРЯ ЗА СВОБОДАТА

АЛЪОША КОВАЧЕВ

Повярвах преди около една година в традиционна Баптистка църква в Гоце Делчев, моя роден град. Преди да повярвам, имах духовни проблеми, които ме доведоха до Христос. След период на приближаване към Бога приех Христос и станах нов човек с любов към Бога и хората. В началото всичко вървеше много добре – имах прекрасни взаимоотношения с Бога, чувствах се щастлив за първи път в моя живот.

Това продължи до момента, в който започнах да гледам касети с изцелителните служения на Бени Хин, падането в духа, еуфорията и другите преживявания там, които много ме впечатляваха и исках и аз да преживея, като си мислех, че са проявите на Светия Дух. Исках да се почувствам по-духовен, да израсна в духа и след разговори с хора, които говореха, че са се молели на Бога за дарбата говорене на езици, бях уверен, че тази дарба е и оръжие срещу духовните ми проблеми. Казаха ми, че ако се моля, ако я пожелаю, Бог ще ми даде тази дарба, както на тях им я е дал.

И така една вечер имах желанието, и се помолих на Бог да ми даде да говоря на език и да ме кръсти със Светия Дух. Заявих Му, че няма да спра да се моля, докато не ми я даде. След около десет минути усетих, че нещо дойде и разбрах, че говоря на език. Това бе съпроводено с усещане за топлина, която като че струеше от лицето ми, а също и за някакво блаженство. От тази вечер започнах активно да се моля на езика, който бях получил. Казаха ми, че трябва да упражнявам тази дарба и аз го правех, но понеже една от думите бе гръцка, помолих един човек, който знаеше този език да я преведе, но той отказа, защото думата бе нецензурна. Оттогава започнах да се съмнявам дали това, което говорех е от Бога. Успоредно с това след молитва на език се чувствах странно, както когато имах духовните проблеми – като че имаше чуждо присъствие в мен – имаше нещо мрачно във всичко това.

Много се надявах всичко това да бъде от Бога, но вътре в себе си нещо ме тревожеше - усещах, че нещо не е наред. Споделих на ръководителя на църквата ни и той ми каза, че нещо му „свети червено за мен”. Всичко това ме накара да се замисля и един ден в молитва казах на Бога, ако тази дарба е от Него, да я благослови, ако не – да престане. За голямо мое учудване след този момент не превключвах вече автоматично на език в молитвата си. Усещах обаче, че ако реша, мога пак да проговоря.

След това започнаха духовните ми проблеми – загубих мира си, няхах желание да ходя на събирания на църквата, появиха се богохулни мисли в ума ми и други под. Мир и спокойствие имах само в църквата. Тези битки продължиха месеци наред...

Няма да изпадам в подробности, но искам да споделя, как Бог отвори очите ми чрез списание „Прозорец”, където беше поместена статия за измамливото кръщение. Докато я четях аз осъзнах, че съм бил измамен от същото това „кръщение”, откъдето идваха проблемите ми. Реших по най-бързия начин да се свържа с редакцията на списанието и да се информирам повече за този проблем. Човекът, който се свърза с мен по и-мейла, ми отговори, че наистина проблемът е сериозен и става въпрос за въздействие на измамливи духове, след което ми прати материали, за да си доизясня въпроса. От този момент за мен бе много важно да се срещна с тези хора. След няколко разговора по телефона и интернет, получих покана да се срещнем лично и да изпитаме „дарбата”. Всъщност вече бях сигурен, че съм измамен и духовно обременен, но имах нужда от душегрижителска помощ, за да бъда освободен. Взех решение да приема поканата.

И така, дойдох в София в Баптистката църква „Свети Павел” с ръководител пастир Иван Вълков (който в момента бе извън България) и започнахме да работим по моето освобождение с един от дяконите в нея, който имаше известен опит в работа с духовно обременени и измамени хора. В разговора с него споделих всичко онова, което бях преживял. Трябваше да бъдат изяснени някои много важни неща, които аз исках да разбера, а именно да изпитаме духа, който ми бе дал този език и ако не е от Бога, да бъде изгонен. И така, след молитва към Христос да ни води в този процес, служителят започна работа. Той заповяда на духа със съзнанието за властта, която е дадена на вярващите, да се изяви и да отговори на въпросите, които пастир Вълков препоръчва да бъдат зададени в такива ситуации и от които става ясно, дали това е Светия Дух или не.

След като му заповяда в Името на Иисус да отговори на първия въпрос: „Изповядваш ли Иисус Христос дошъл в плът?”, аз усетих като че ли в моя ум реагира друга личност, която се включи веднага след въпроса. Усетих, че не можех да погледна дякона в очите. Той зададе няколко пъти този въпрос, но аз гледах надолу. Аз лично знаех какво трябва да кажа, но се чудех защо не го правя – като че не ми се говореше за това. Просто мълчах и неестествено се усмихвах. Усещах някаква странна атмосфера, в която бях потопен, както когато се молах на език. След немалко време с усилие успях да кажа само „да”. Това „да“ произлизаше лично от мен, понеже в съзнанието и сърцето ми присъстваше вяра в Христос, така че отговорът дадох аз, а съпротивата бе от духа.

На втория въпрос: „Душе, изповядваш ли Иисус като свой Господ?“, ми стана още по-трудно да отговоря. Насилвах се да кажа „да“, желях го, но не можех – като че нещо ме бе стиснало за гърлото и от устата ми нищо не излизаше. Някакво „да“ все пак се отрони от устата ми след минута-две сериозна борба в мен. Умът ми трескаво работеше и аз вътрешно се разграничавах от тази демонична личност, която в момента се опитваше да ме контролира. Разбихах, че тя е тази, която не иска да признае Христос, а не аз. Този факт ме утвърди, че този дух не присъства в сърцето ми, а имаше влияние върху ума ми. Усетих ясно разграничение, което ми показа, че духът, който ми бе дал езика, в никакъв случай не е Светия Дух, защото аз лично от сърце изповядвах, че Христос е Господ, а той не искаше да Го изповяда.

Когато бе зададен от служителю третия въпрос: „Дух на език, изповядваш ли кръвта на Христос, победил сатана и всички нечисти духове?“, реакцията бе толкова силна, че нямам спомени какво се случи. По-късно дяконът ми сподели следното (цитирам): „На лицето ти се бе изписала неестествена ехидна усмивка, очите ти шареха наоколо – гледаше навсякъде, само не и в очите ми. Движеше си главата бавно нагоре и надолу и като че правеше всичко възможно да не ми отговориш“ (край на цитата).

Не можех да повярвам на очите си това, което ставаше. Явно беше, че бях заблуден и се бях отворил за демонично влияние, без самия да го осъзнавам, което се оказа доста страшно – да мислиш, че служиш на Бога и че си израснал духовно, а всъщност да си бил под контрола на нещо, което няма нищо общо с Божия Дух.

След това направихме анализ на всичките ми преживявания и аз бях силно мотивиран да бъда освободен от тези духове. След молитва пристъпихме към отричане от тези нечисти сили. В Името на Иисус, осъзнал на кого говоря и заповядвам, аз заявявах на сатана, че се отричам от него, не желая да имам нищо общо с него, отхвърлих всичко, чрез което той ме държеше вързан и измамен. Тази вечер Бог извърши и освобождението ми, за което копнеех вече толкова месеци. За първи път от много време дотогава, имах мир и можех да спя спокойно. Нямах го вече демоничното обременяване, което усещах нощем.

Накрая искам да благодаря на нашия Господ Иисус Христос, защото е верен и праведен, и че ме измъкна от състоянието, в което се намирах.